

To bude má smrt!

„To bude má smrt!“ pravil kardinál Josef Sarto s hlavou v dlaních, skrývajících slzy, když se při konkláve na jeho osobu soustředila většina hlasů a bylo zřejmé, že se nenaplní všeobecné očekávání a novým papežem nebude obratný diplomat kardinál Rampola.

Právě zvolený papež si hned vzpomněl, jak kdysi, to mu ještě nebylo ani deset let, prosil svého duchovního správce, aby mu dovolil chodit ke svatému přijímání hned a ne až ve čtrnácti letech, jak bylo tenkrát zvykem. Dostalo se mu vysvětlení, že farář je moc malý pán na to, aby mohl měnit církevní předpisy, i kdyby stokrát chtěl. Pepínovi se to ani trochu nelíbilo. Snažil se kněze přesvědčit, trochu zbral a trochu se vztekal, ale nebylo to nic platné. Doporučení, aby těch pár let vydržel, ani vysvětlení, že zatím může využívat možnosti duchovního svatého přijímání, ho vůbec neuspokojilo. Když bylo zřejmé, že jeho žádost nebude vyslyšena, prohlásil odhodlaně: „Až budu papežem já, zařídím to sám!“ a s pevným rozhodnutím zasvětil svůj život boji proti veškeré nespravedlnosti opustil místo svého neúspěchu.

Co tenkrát věděl o papežské službě? Také svůj výrok hned zase pustil z hlavy a

věnoval se svým povinnostem. Doma jich bylo s rodiči rovných deset a všichni se museli snažit, aby měli k jídlu aspoň suchý chleba. A to ještě mohl být rád, že mu tatínek dovolil chodit do školy, i když to bylo 14 kilometrů a během doby, kterou mu zabrala

škola, by i ve svém věku mohl udělat pořádný kus práce. Na své odvážné prohlášení si Josef Sarto nevzpomněl, ani když byl ve třidvaceti letech svěcen na kněze. Otec biskup věděl o jeho nadání a chtěl ho poslat na další studia do Říma, ale novokněz žádal, aby mohl hned pracovat v duchovní správě. Tentokrát byla jeho prosba vyslyšena. Věnoval se své službě s maximálním nasazením, spával jen 4 hodiny a zbytek času věnoval modlitbě, studiu a péči o svěřené duše, pomáhal chudým, i když sám měl

Giuseppe Sarto

Giuseppe Sarto – papež Pius X. – se narodil 2. 6. 1835 v Riese v Itálii, zemřel 20. 8. 1914 v Římě. Je patronem esperantistů, papežského díla a svatého dětství.

všechny kapsy prázdné, a staral se o vyučování a přípravu zájemců o vstup do kněžského semináře... Ani ve snu ho nenapadlo, že by se měl stát církevním hodnostářem. Jenže jeho stoprocentní nasazení ve službě nebylo možné zároveň tajit a Josefovi nadřizení ho nejen dávali za vzor ostatním kněžím, ale také ho „popostrkovali“ v církevní hierarchii stále výš. Josef si ani moc nevídal toho, že se stal farářem, biskupem, kardinálem... Bral to jako možnost rozšiřovat pole své působnosti a posloužit většímu množství lidí. Ale být Kristovým „náměstkem“ bylo přece jen „silné kafe“.

„To bude má smrt,“ povzdechl si zvolený kardinál a budoucí papež Pius X. Zaslých to jeho soused a s úsměvem to komentoval slovy Písma: „Je lépe, aby jeden zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“ Zřejmě si tento vtipálek v té chvíli neuvědomil, že tato slova velmi dobře vyjadřují, co Josef po celý život dělal. Jen to „umírání“ trvalo slušnou řádku let. Ke cti mu slouží i to, že realizoval svůj dětský výrok a skutečně se postaral o to, aby ke svatému přijímání mohly přistupovat děti, které jsou schopné pochopit, že pan farář nerozdává oplatky, a aby všichni mohli přijímat Tělo Kristovo co nejčastěji a nikoli jen jednou za rok, jak bylo tenkrát zvykem.

Václav Trmač, ilustrace Jiří Vancúra

TECHNICKÉ PARAMETRY

Označení: Škoda 14T
Max. rychlost: 60 km/h
Šířka: 2,4 m • Výška: 3,3 m
Výška podlahy nad zemí: 35 cm
Počet cestujících: 279 (z toho 69 sedících)
Počet článků, z kterých se tramvaj skládá: 5 (spojené klouby)
Cena tramvaje: asi 50 milionů korun

Škoda 14T

Už se vám povedlo svést se ve vozu Porsche? Že ne? Tak přijďte do Prahy, kde se v něm můžete svést dle libosti. Že je to nesmysl? A proč se na to ptám, když se v nadpisu článku mluví o nějaké škodovce? To proto, že v Praze začala jezdit nová tramvaj typu Škoda 14T s designem od firmy Porsche Design.

Jednou jsem takhle šel po pražských ulicích a vtom mě překvapilo něco zvláštního a zajímavého, co se pohybovalo po tramvajových kolejích. Všichni okolo mě také na toto „monstrum“ hleděli s neskrývaným úžasem, protože klasické tramvaji to bylo na první pohled velmi vzdálené. Na druhý pohled, kdy už bylo neznámé těleso blíž, jsem si uvědomil, že jde asi o novou tramvaj od plzeňské Škodovky, která dostala velmi zajímavý design (a také velmi drahý) od Porsche Design.

Mezi řidiči má nová tramvaj přezdívku „pendolino“ pro svůj moderní vzhled nebo „motolino“ podle depa (Motol), ze kterého vyjíždí.

Této tramvaji je vytýkáno snad jen umístění sedaček, neboť v některých částech vozu je mezi nimi málo prostoru. To je způsobeno nízkým podvozkem, který zasahuje do prostoru pod sedačkami, které jsou na toto zařízení nasazené (proto jsou posazené v řadě naproti sobě, ne za sebou). Jinak jsou řidiči i cestující s touto tramvají velmi spokojeni.

Cvrnk, cvrnk...

Jak jste si užili prázdniny? Doufám, že jste se nestihli nudit! Jestlipak víte, že se minulý měsíc v Praze pořádalo mistrovství světa v cvrnkání kuliček? Je to sice stará hra, ale velmi zábavná. Na MS měli velmi přísná pravidla, ale s tím si vy hlavu dělat nemusíte – teda pokud se na další „mistrák“ nehodláte sami přihlásit! Chcete-li si zkusit cvrnkat, mám pro vás super nabídku. Stačí, když si u nás objednáte náš časopis nebo vás někdo napíše do doporučení. Pak máte velkou šanci být vylosováni a vyhrát krásnou sadu cvrnkacích kuliček!

V minulém slosování vyhráli sourozenci Krásní, posíláme jim knížku Tajemství posledního večera od Ivana Renče. Přejeme hezké počteníčko!

Víte, proč tak málo farářů jezdí mercedesem? – Protože stojí nekřesťanské peníze.

Jan Fila

Petrík si myje nohy. Důkladně si je prohlíží a potom se ptá maminky: „Maminko, jak černošii poznají, že si mají umýt nohy?“

Michal Divoš

Víte, které zvíře je nejpřítulnější? Anakonda, ta vás obejmě a do smrti se vás nepustí.

Antonín Kohut

